

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.224 van 11 december 2015
in de zaak A. 214.786/X-16.330.**

In zake : Jalel HOUICHET
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Najat Joundi
kantoor houdend te 2140 Borgerhout
Turnhoutsebaan 158
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD WAREGEM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Francky Verschuere
kantoor houdend te 8790 Waregem
Oude Desselgemstraat 69
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 januari 2015, strekt tot de nietigverklaring van “[d]e beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem van 9 december 2014 tot schrapping van verzoeker van de zaterdagmarkt Waregem”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 27 februari 2015 wordt aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging verleend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lieve Joosen, die *loco* advocaat Najat Joundi verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Franky Verschuere, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker, marktkramer, staat sinds mei 2014 op de Waregemse zaterdagmarkt, waar hij een losse standplaats bezet, zijnde een standplaats die van dag tot dag wordt toegewezen volgens wekelijkse lottrekking.

Blijkens stuk 2 van het administratief dossier geeft zijn optreden aanleiding tot klachten “over het feit dat hij mensen oplicht en dat hij verbaal en fysiek agressief is”.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem besluit op 4 december 2014, na bespreking, dat aan verzoeker een aangetekende brief moet worden gestuurd waarin hem wordt gemeld dat hij niet meer aanwezig mag zijn op de markt in Waregem.

Bij brief van 9 december 2014 – met in vet het opschrift “Schrapping zaterdagmarkt Waregem” – wordt aan verzoeker meegedeeld dat het stadsbestuur heeft besloten hem met onmiddellijke ingang de toegang tot de Waregemse zaterdagmarkt te ontzeggen en dat hij “dus niet langer welkom [is] als ambulante handelaar”. Gemotiveerd wordt:

“Het schepencollege nam nota van meerdere incidenten op de Waregemse zaterdagmarkt waarbij u betrokken was.

Er zijn vaststellingen geweest van verbale en fysieke agressie, oneerlijke verkooppraktijken en ongepast gedrag

Wij kunnen niet langer tolereren dat u de goede orde op de Waregemse markt blijft verstoren en de handelsgebruiken blijft schenden. Ook geweld, bedreigingen en oplichting worden niet langer door de vingers gezien.”

IV. Ontvankelijkheid

4. Volgens de verwerende partij is het beroep onontvankelijk om twee redenen.

In een eerste exceptie werpt zij tegen dat verzoeker onvoldoende zijn hoedanigheid specificeert door geen ondernemingsnummer op te geven.

In een tweede exceptie betoogt de verwerende partij dat verzoeker artikel 8 van de wet van 15 juni 1935 ‘op het gebruik der talen in gerechtszaken’ heeft geschonden doordat zijn stuk 2, Toelating ambulante handel, een in het Frans gestelde “*Autorisation d’activités ambulantes de préposé A*” is.

Bespreking

5. De eerste exceptie mist grond, in die zin dat verzoekers ondernemingsnummer (0884.474.803) genoegzaam kan worden opgemaakt uit zijn stuk 2 bij het verzoekschrift.

6. Ook de tweede exceptie brengt niet de onontvankelijkheid van het beroep mee.

Nog daargelaten de toepasselijkheid te dezen van artikel 8 van hoofdstuk I, ‘Gebruik der talen voor de burgerlijke rechtbanken en de rechtbanken van koophandel van de eerste aanleg’, van de wet van 15 juni 1935 ‘op het gebruik der talen in gerechtszaken’, voorziet hoe dan ook de bepaling er alleen in dat de rechter de vertaling kan bevelen van de stukken of documenten die worden overgelegd in een andere taal dan die van de rechtspleging, op verzoek van de partij tegen wie die stukken of documenten worden ingeroepen.

Noch is er in dit voorschrift sprake van de onontvankelijkheid van de vordering, noch heeft de verwerende partij te dezen om de vertaling van verzoekers stuk 2 verzocht.

7. De excepties worden verworpen.

V. Onderzoek van het middel

Standpunt van de partijen

8. Verzoeker voert in een enig middel onder andere de schending aan van de hoorplicht. Toegelicht wordt dat hij op geen enkel moment vóór het daadwerkelijk nemen van de bestreden beslissing de mogelijkheid heeft gekregen om zijn standpunt kenbaar te maken aan het college van burgemeester en schepenen. De verwerende partij nam op die manier een beslissing op basis van onvolledige informatie.

Van een eenvoudige constatering van de feiten, die een uitzondering op de hoorplicht verantwoordt, is er naar de mening van verzoeker geen sprake “omdat de (beoordeling van de) verweten feiten per definitie een subjectief element inhoudt van interpretatie waardoor de visies van alle betrokken partijen gehoord moeten worden”.

9. De verwerende partij repliceert in de memorie van antwoord dat zij niet zomaar uit het niets een beslissing heeft genomen. Via de marktleider zijn eerst opeenvolgende verwittigingen aan verzoeker gegeven tussen augustus en november 2014. Niettegenstaande verzoeker dus meerdere mogelijkheden kreeg om zich aan te passen, verslechterde de situatie. Ze werd “compleet onhoudbaar” toen op 29 november 2014 ook fysiek agressief gedrag werd vastgesteld en verzoeker een collega-marktkramer in een wurggreep nam. De verwerende partij moest op korte termijn, dringend reageren aangezien door dat incident de openbare orde, de veiligheid van de burgers en het algemeen belang in het gedrang kwamen.

De verwerende partij beklemtoont dat in dat geval de rechtsleer en rechtspraak aanvaarden “dat de kwestie van de hoorplicht zich nooit stelt”.

10. In de laatste memorie herhaalt de verwerende partij dat verzoeker naar aanleiding van de opeenvolgende incidenten vanaf augustus 2014 telkens “geïnterpelleerd” is geworden, dat zij voorafgaandelijk zo breed mogelijk informatie heeft ingewonnen, dat het fysieke geweld door verzoeker van 29 november 2014 een schending uitmaakt van de openbare orde en een gevaar voor de veiligheid van de burgers, zodat er met hoogdringendheid diende te worden opgetreden.

Beoordeling

11. Met zijn beslissing van 4 december 2014 ontzegt het college van burgemeester en schepenen aan verzoeker voortaan een standplaats op de markt te Waregem om reden van incidenten waarbij hij betrokken was.

Een dergelijke beslissing moet in principe, krachtens de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, worden voorafgegaan door de mogelijkheid voor de betrokkene om nuttig voor zijn standpunt op te komen. “Nuttig” houdt in dat de betrokkene een voldoende kennis heeft de feiten die het bestuur in aanmerking wil nemen en van de maatregel die wordt overwogen.

12. Enerzijds doet de verwerende partij uitschijnen dat zij daaraan voldaan heeft; anderzijds meent zij dat de hoorplicht vanwege de noodzaak van een dringende beslissing niet hoefde nageleefd te worden.

13. Het blijkt niet dat verzoeker specifiek met het oog op het nemen van de besproken “schrapping zaterdagmarkt Waregem” is gehoord. Noch blijkt zelfs maar dat hij effectief, zoals de verwerende partij stelt, naar aanleiding van de onderscheiden incidenten “geïnterpelleerd” is geworden.

Tevergeefs verwijst de verwerende partij in verband met dit laatste naar haar stuk 2, dat, gelet op de informatie *in fine*, blijkbaar pas meerdere maanden na de bestreden beslissing is opgesteld. In het stuk komt nergens ter sprake dat verzoeker over de besproken klachten om opheldering is gevraagd, laat staan wat zijn zienswijze erover was.

Dat de verwerende partij wel informatie heeft ingewonnen bij de marktleider, andere marktkramers, andere steden en gemeenten, de federale overheidsdienst Economie, is niet van aard haar ervan vrij te stellen in beginsel ook verzoeker zelf te horen.

14. Eerst in de loop van de procedure voor de Raad van State beweert de verwerende partij dat zij hoogdringend diende op te treden omdat de onaanvaardbare feiten die verzoeker op 29 november 2014 beging, de goede werking van de zaterdagmarkt bedreigden en de openbare orde, de veiligheid en het algemeen belang ernstig gevaar liepen.

In zoverre deze argumentatie moet dienen ter verantwoording dat de verwerende partij verzoeker niet heeft gehoord, behoorde ze, zoals verzoeker in de memorie van wederantwoord terecht doet gelden, in de formele motivering van de bestreden beslissing te zijn opgenomen. Dat is niet het geval. Die formele motivering bevat zelfs geen enkele duidelijke referte aan de feiten van 29 november 2014, die nochtans het “culminatiepunt” heten te zijn waarop de openbare orde en de veiligheid van de burgers in het gedrang kwamen.

De verwerende partij doet niet aannemen dat zij in een geval verkeerde waarin zij verzoeker, vooraleer hem van de markt uit te sluiten, niet eerst kon horen, al was het op een (zeer) korte termijn.

15. Het middel is in de besproken mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem van 4 december 2014, met een brief van 9 december 2014 aan Jalel Houichet ter kennis gebracht, om hem de toegang tot de Waregemse zaterdagmarkt te ontzeggen.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en op een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf december 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust